

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

Selv om fondets rådighedssum ikke er reguleret siden 1. april 1973 og der således på grund af prisudviklingen rent faktisk er blevet relativt færre midler til rådighed for fondets virksomhed, har jeg været af den opfattelse, at også en eventuel regulering af rådighedssummen bør afvente den egentlige lovrevision, hvorved er taget i betragtning, at denne forventes at kunne finde sted næste folketingsår.

Efter det for ministeriet oplyste kan resultaterne af kulturstøtteudvalgets behandling af lovgivningen om Statens Kunstfond forventes at foreligge i løbet af foråret 1976. Med udvalgets indstilling og en række oplæg fra kunstnerorganisationerne, som ministeriet har indhentet til brug for en egentlig lovrevision, vil man have et fyldigt materiale til en egentlig revision af loven, der herefter som nævnt skulle kunne finde sted i 1976-77.

Forinden agter jeg imidlertid for folketinget at fremlægge en almindelig redegørelse for principperne i lovgivningen om Statens Kunstfond. Denne redegørelse, som folketinget tidligere har fået tilsagn om, vil også komme til at indeholde ministeriets vurdering af og stillingtagen til de livsvarige ydelser på finansloven samt forslag til ændringer af loven. Redegørelsen forventes at kunne forelægges for folketinget i slutningen af indeværende folketingsår, når indstillingen fra kulturstøtteudvalget foreligger, og vil kunne danne et yderligere grundlag for en debat her i tinget om problemerne omkring Statens Kunstfond.

Da der således senere i dette folketingsår vil blive lejlighed til at drøfte hele lovgivningen om Statens Kunstfond på grundlag af den bebudede redegørelse, vil jeg finde det naturligt, om de mere indgående drøftelser om lovens principper og enkeltheder udskydes hertil. Jeg skal i den forbindelse henlede opmærksomheden på, at det under de debatter, der i de senere år har fundet sted her i tinget og i kulturudvalget om lovgivningen om Statens Kunstfond fra alle partiers side — bortset fra fremskridtspartiets og retsforbundets — er blevet tilkendegivet, at man ønsker Statens Kunstfond bevaret om end måske med visse ændringer. Det er også min opfattelse, at der fortsat bør eksistere et

Statens Kunstfond, hvor støtte til den skabende kunst i vidt omfang er samlet, og at de grundlæggende principper for fondets virksomhed, der er fastlagt ved loven i 1964 og videreført ved de senere lovændringer, bør opretholdes i størst muligt omfang.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til udenrigsministeren af Risgaard Knudsen m. fl.

(Forespørgsel nr. VI. Anmeldt 18/12 75).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 1 statsrevisor og 1 stedfortræder for denne for tiden 1. januar 1976-30. september 1978.

Formanden:

Af det radikale venstres folketingsgruppe er som statsrevisor indstillet medlem af folketinget Bernhard Baunsgaard, medens venstresocialisternes folketingsgruppe hertil indstiller dr. jur., professor Ole Krarup.

Der skal herefter foretages afstemning. Det er ikke vanligt, vi har afstemninger her i tinget af denne art, og der er ingen regler for, hvorvidt der skal være forhandling eller ikke. Jeg regner med, at forhandling er tilladt, og jeg skal fastsætte en taletid på 5 minutter som ved forslags første behandling, for dem, der ønsker ordet.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet har hele tiden været imod oprettelsen af den sjette statsrevisorstilling, der skal betales af skatteyderne. Vi mener heller ikke, at det vil effektivisere statsrevisoratet at udvide antallet af medlemmer, tværtimod. Fremskridtspartiet er også imod dobbeltstilling, dvs. at et folketingsmedlem også besætter en statsrevisor-